

Sygn. akt IX Ka 1757/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga (spr.)

Sędziowie: SO Tomasz Nowak

SO Leszek Grzesiak

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2014 roku

sprawy G. Z.

oskarżonego o przestępstwa z art.13 § 1 kk w zw. z art.278 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk i inne

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 25 września 2013 roku sygn. akt IX K 1338/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w części co do G. Z. w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenia co do tego oskarżonego zawarte w punktach III, IV i VIII o karze łącznej pozbawienia wolności i grzywny, zaliczeniu na poczet kary łącznej okresu rzeczywistego pozbawienia wolności oraz orzeczeniu środka karnego w postaci dowodów rzeczowych;

2. w ramach zarzucanego G. Z. w punkcie I aktu oskarżenia czynu uznaje go za winnego tego, że w dniu 7 września 2012 roku działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia odzieży w postaci koszulki, swetra oraz bluzy o łącznej wartości 279, 97 złotych na szkodę sklepu (...) w K. lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez personel i ochronę sklepu

tj. wykroczenia z art. 11 § 1 kw w zw. z art. 119 § 1 kw (w brzmieniu Ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie Ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych ustaw Dz. U. 2013 poz. 1247) i za ten czyn na podstawie art. 11 § 3 kw w zw. z art. 119 § 1 kw i w zw. z art. 24 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 400 (czterysta) złotych a na podstawie art. 30 § 1 kw orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: cęgi (...), cęgi (...) i scyzoryka,

3. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec G. Z. w punkcie II kary 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 7 września 2012 roku do dnia 8 września 2012 roku oraz w dniu 28 grudnia 2012 roku,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia G. Z. od ponoszenia kosztów sądowych

w sprawie.

Sygn. akt IX Ka 1757)13

UZASADNIENIE

G. Z. oskarżony został o to, że :

1. w dniu 7 września 2012 roku w K.działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia odzieży w postaci koszulki, swetra oraz bluzy o łącznej wartości 279,97 złotych na szkodę sklepu (...)w K., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez personel i ochronę sklepu, przy czym zarzucanego przestępstwa dopuścił się po odbyciu w okresie od 6 stycznia 2006r. do dnia 24 maja 2006r. , a następnie od dnia 16 maja 2009r. do dnia 2 maja 2010r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach sygn.. akt VIIIK860)04 z dnia 7 grudnia 2004r. za przestępstwo z art. 278§1kk w zw. z art. 64§1kk w wymiarze jednego roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk

2. w dniu 4 sierpnia 2012 roku w K.w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez odkręcenie śrub mocujących dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch tylnych kół od samochodu H. o nr rej. (...)powodując straty o wartości 450 złotych na szkodę W. B.przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od 6 stycznia 2006 roku do dnia 23 maja 2006 roku, a następnie od 16 maja 2009 roku do dnia 2 maja 2010 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach sygn. akt VIII K 860/04 z dnia 7 grudnia 2004 roku za przestępstwo z art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.64§1 kk

M. G. oskarżona została o to, że : w dniu 7 września 2012 roku w K.działając wspólnie i w porozumieniu z G. Z.usiłowała dokonać zaboru w celu przywłaszczenia odzieży w postaci koszulki, swetra oraz bluzy o łącznej wartości 279,97 złotych na szkodę sklepu (...)w K., lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na zatrzymanie przez personel i ochronę sklepu tj. o przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk .

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 25 września 2013r. orzekł:

I. oskarżonego G. Z. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w punkcie pierwszym ustalając, iż dopuścił się go w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone w art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 7 grudnia 2004 roku w sprawie VIII K 860/04 w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 6 stycznia 2006 roku do 24 maja 2006 roku oraz od 16 maja 2009 roku do 2 maja 2010 roku oraz ustalając, iż stanowi on wypadek mniejszej wagi i czyn ten zakwalifikował jako przestępstwo określone w art.13§1 kk w zw. z art.278§3 kk w zw. z art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk i za to na podstawie art.14§1 kk w zw. z art.278§3 kk i art.33§1, §2 i §3 kk wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w rozmiarze 60 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych,

II. oskarżonego G. Z. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w punkcie drugim ustalając, iż dopuścił się go w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne określone w art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 7 grudnia 2004 roku w sprawie VIII K 860/04 w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 6 stycznia 2006 roku do 24 maja 2006 roku oraz od 16 maja 2009 roku do 2 maja 2010 roku, i czyn ten zakwalifikował jako przestępstwo określone w art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk i za to na podstawie art.278§1 kk i art.33§1, §2 i §3 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w rozmiarze 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

III. na podstawie art.85kk w zw. z art.86§1 i §2 kk orzeczone wobec G. Z. w punktach I i II jednostkowe kary pozbawienia wolności i jednostkowe kary grzywny połączył i jako kary łączne wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia

wolności oraz karę grzywny w rozmiarze 120 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

IV. na podstawie art.63§1 kk na poczet orzeczonej wobec G. Z. w punkcie III kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 7 września 2012 roku do dnia 8 września 2012 roku, oraz w dniu 28 grudnia 2012 roku;

V. oskarżoną M. G. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu ustalając, iż stanowi on wypadek mniejszej wagi i kwalifikując go jako przestępstwo określone w art.13§1 kk w zw. z art.278§3 kk w zw. z art.278§1 kk i za to na podstawie art.14§1 kk w zw. z art.278§3 kk i art.33§1, §2 i §3 kk wymierzył jej karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w rozmiarze 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych,

VI. na podstawie art.69§1 i §2 kk w zw. z art.70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec M. G.kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 lata,

VII. na podstawie art.63§1 kk na poczet orzeczonej wobec M. G. w punkcie V kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 7 września 2012 roku do dnia 8 września 2012 roku i uznał ją za uiszczoną w rozmiarze 4 stawek dziennych.

VIII. na podstawie art.44§2 kk orzekł wobec G. Z.w związku z rozstrzygnięciem zawartym w punkcie I i wobec M. G.w związku z rozstrzygnięciem zawartym w punkcie V środek kamy w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: cęgi (...), cęgi (...), scyzoryka,

IX. na podstawie art.230§2 kpk zwrócił Salonowi (...)ul. (...), (...)dowody rzeczowe w postaci trzech klipów i T-shirt;

X. na podstawie art.624§1 kpk zwolnił G. Z.i M. G.od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Apelację od tego wyroku wniósł jedynie oskarżony G. Z., który nie precyzując zarzutów wniósł o złagodzenie orzeczonej kary pozbawienia wolności poprzez orzeczenie z warunkowym zawieszeniem jej wykonania , jak podniósł Sąd Rejonowy nieprawidłowo ustalił, iż usiłował dokonać kradzieży także koszulki , bowiem w jego ocenie nagranie na monitoringu sklepowym w sposób ewidentny wskazywało, że do wieszaka z koszulkami nie podchodził, podniósł natomiast , iż przyznał się do usiłowania kradzieży bluzy i swetra ze sklepu (...), w tym zakresie nieprawidłowo oceniono jego wyjaśnienia oraz wyjaśnienia współoskarżonej , nadto oskarżony zakwestionował także wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym mu w punkcie II wyroku , wskazując , iż w jego ocenie wartość kół nie przekraczała kwoty 180 złotych

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego G. Z. skuteczna okazała się o tyle, że jej wniesienie umożliwiło na zamianę zaskarżonego wyroku , choć nie z przyczyn wskazanych we wniesionym środku odwoławczym .

Wbrew wywodom apelacji oskarżonego, kwestionującej poprawność dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny dowodów, w tym w szczególności jego wyjaśnień oraz wyjaśnień oskarżonej M. G., zauważyć należy , iż analiza akt niniejszej sprawy w zestawieniu z pisemnym uzasadnieniem zaskarżonego wyroku nie pozwala na uznanie słuszności tego zarzutu. Sąd I instancji przeprowadził wyczerpujące i skrupulatne postępowanie dowodowe, a zebrane dowody poddał następnie dokładnej analizie, dając temu wyraz w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Sąd I instancji zbadał wszystkie dowody , ale przy dokonywaniu ustaleń faktycznych, jako zasługujące na wiarę ocenił jedynie część z nich, co należycie umotywował. Powyższe nie dziwi , jeśli weźmie się pod uwagę fakt, że gdy dowody nie są jednolite treściowo, uprawnieniem, ale i obowiązkiem sądu orzekającego jest poddanie ich takiej analizie, która pozwoli na wyłonienie tych, które zgodnie z zasadami logicznego myślenia i doświadczenia życiowego są przekonywujące na tyle , by stanowić mogły oparcie dla rekonstrukcji stanu faktycznego.

Odnosząc się do argumentów oskarżonego zawartych we wniesionym środku odwoławczym stwierdzić należy, iż analiza pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że brak jest podstaw do uznania, iż Sąd Rejonowy postępowanie dowodowe przeprowadził niedokładnie, czy też, że dokonał wybiórczej oceny tychże dowodów. Zarzut ten jest przez skarżącego utożsamiany z faktem zdyskwalifikowania przez Sąd I instancji tej części wyjaśnień oskarżonych G. Z. i M. G., w których zaprzeczali, by prócz bluzy i swetra, usiłowali zabrać ze sklepu (...) w celu przywłaszczenia także koszulkę. Tymczasem lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje, że Sąd Rejonowy szczegółowo umotywował powody dla których wskazane wyżej dowody zostały uznane w tej części za niewiarygodne i ocena ta zasługuje na pełną akceptację Sądu Odwoławczego. Choć bowiem rzeczywiście zarówno G. Z., jak też M. G. od początku postępowania utrzymywali, że zamierzali zabrać jedynie rzeczy znalezione w przymierzalni tj. sweter oraz bluzę, to jednak taka treść wyjaśnień wynika z przyjętej przez nich postawy zmierzającej do zminimalizowania negatywnych skutków ujawnionego czynu. Zauważyć jednak należy, że treść tych wyjaśnień pozostaje w sprzeczności z zeznaniami świadków pracowników sklepu, których uwagę zwróciło zachowanie oskarżonych i którzy podjęli ich obserwację. W szczególności rzeczywiście z zeznań zwłaszcza L. D. wynika, że bluzę i sweter znaleziono w przymierzalni, gdzie wcześniej przebywali oskarżeni, zaś koszulkę na stole przy wyjściu z pomieszczeń przymierzalni, przy czym w ową koszulkę zawinięte były trzy odcięte przez oskarżonych klipsy zabezpieczające. Przy czym zeznania tego świadka pozostają istotne o tyle, że L. D. obserwowała zachowanie oskarżonych, którzy razem weszli do przymierzalni, po czym po pozostawieniu w niej rzeczy udali się w kierunku wyjścia ze sklepu. W tym zakresie relacje oskarżonej M. G. oraz G. Z. pozostają sprzeczne z zeznaniami tego świadka oraz pozostałych pracowników sklepu, bowiem przyznając się do odcięcia klipsów zabezpieczających wskazali, iż klipsy rozrzucili na terenie sklepu pod regały. Brak jest jakichkolwiek podstaw do tego, by kwestionować zeznania nie tylko L. D., ale również świadków A. F., M. M., czy P. W.. Wskazują oni okoliczności z którymi zetknęli się wykonując obowiązki pracownicze, nie mają absolutnie żadnego interesu w tym by bezpodstawnie pomawiać oskarżonych, zwłaszcza jeżeli uwzględni się fakt, iż rzeczy, które usiłowali zabrać oskarżeni pozostały na terenie sklepu. Wobec powyższego poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne w tym zakresie są prawidłowe, poprzedzone zostały prawidłową, wszechstronną oceną dowodów, zgodną z art. 7kpk.

Odnosząc się do poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych w zakresie czynu przypisanego G. Z. w punkcie II zaskarżonego wyroku, stwierdzić należy, iż są one prawidłowe. Oskarżony przyznał się do winy, opisał okoliczności kradzieży kół, natomiast zakwestionował ich wartość. Zauważyć jednak należy, że wartość szkody wyrządzoną przestępstwem ustalono w oparciu o zeznania R. J., który był użytkownikiem samochodu. Jak wskazał świadek składając zawiadomienie o przestępstwie sprawdził średnią rynkową cenę takich kół jakie utracił w wyniku działania oskarżonego G. Z.. W tej sytuacji odmienne twierdzenia oskarżonego ocenić należy jako próbę umniejszenia odpowiedzialności za popełnione przestępstwo.

Natomiast zmiana zaskarżonego wyroku dokonana przez Sąd Odwoławczy była konsekwencją zmiany stanu prawnego dokonanej ustawą z dnia 27.09.2013r. o zmianie ustawy kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw, która weszła w życie w dniu 9 listopada 2013r. Zgodnie z art. 2 pkt.4 tej ustawy odpowiedzialność z art. 119§1kw ponosi ten kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia, który to czyn zagrożony jest karą aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Art. 119§2kw stanowi, iż karalne są także usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo. Wartość szkody czynu przypisanego oskarżonemu G. Z. w punkcie I zaskarżonego wyroku wynosiła 279.99 złotych, a w dacie zmiany wyżej wskazanych przepisów wyrok wydany wobec niego był nieprawomocny, w tej sytuacji zgodnie z art. 4§1kk należy stosować ustawę nową, chyba, że ustawa poprzednia jest dla sprawcy względniejsza. W obecnym stanie prawnym w przypadku kradzieży (bądź jej usiłowania), kiedy wartość szkody jest niższa niż 420 złotych (1/4 x 1680 zł) czyn stanowi wykroczenie. Dlatego też w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu G. Z. w punkcie I aktu oskarżenia należało uznać, iż w dniu 7 września 2012 roku działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia odzieży w postaci koszulki, swetra i bluzy o łącznej wartości 279.99 złotych na szkodę sklepu (...) w K., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez personel i ochronę sklepu tj. wykroczenia z art. 11§1kw w zw. z art. 119§1kw.

Wymierzając karę G. Z. za ten czyn Sąd Okręgowy kierował się dyrektywami określonymi w art. 33kw. Stopień winy i społecznej szkodliwości tego czynu należy uznać jako znaczny. Oskarżony działał z niskich pobudek, chcąc w łatwy sposób uzyskać korzyść majątkową, przy tym zaplanowany, o czym świadczy fakt, iż zabezpieczono przy nim oraz współoskarżonej M. G. narzędzia ułatwiające odcięcie klipsów zabezpieczających odzież. Jako okoliczność obciążającą uznano uprzednią karalność G. Z. w tym za czyny przeciwko mieniu. Dlatego też kara grzywny w wysokości 400 złotych będzie karą adekwatną oraz sprawiedliwą, a konieczność realnego jej wykonania uświadomi oskarżonemu nieopłacalność naruszania norm prawnych. Na podstawie art. 30§1kw orzeczono przepadek dowodów rzeczowych w postaci cęgi W., cęgi (...)i scyzoryka, które to przedmioty służyły do popełnienia wykroczenia.

Konsekwencją zmiany kwalifikacji prawnej czynu była konieczność uchylecia orzeczeń o karze łącznej pozbawienia wolności, zaliczeniu na poczet kary łącznej okresu rzeczywistego pozbawienia wolności i orzeczeniu środka karnego w postaci przepadku dowodów rzeczowych (pkt. III, IV i VIII zaskarżonego wyroku).

Odnosząc się do argumentów oskarżonego zmierzających do wykazania, iż orzeczona wobec niego kara pozbawienia wolności z uwagi na jej bezwzględny charakter jest zbyt surowa, wskazać należy, że słusznie Sąd Rejonowy uznał, iż nie można postawić wobec G. Z. pozytywnej prognozy kryminologicznej. Oskarżony był w przeszłości karany, odbywał karę pozbawienia wolności za podobne przestępstwo, która jednak nie przyniosła pozytywnych rezultatów, bowiem po raz kolejny naruszył on normy prawne. W tej sytuacji słusznie uznano, iż koniecznym jest dalsze oddziaływanie resocjalizacyjne w warunkach izolacji.

Na podstawie art. 63§1kk na poczet orzeczonej w pkt. II zaskarżonego wyroku kary 10 miesięcy pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 7.09.2012r. do 08.09.2012r. i w dniu 28.12.2012r.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 437 § 1kpk orzekł jak w wyroku.

Na podstawie art. 624§1kpk zwolniono G. Z. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, albowiem odbywa on karę pozbawienia wolności, nie posiada dochodów, a zatem ich uiszczenie byłoby to dla niego zbyt uciążliwe.

SSO Tomasz Nowak SSO Anna Szeliga SSO Leszek Grzesiak